Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

unū quidē quia trāsgrediminī man
datū dicētis. nolite iudicare ut nō iu
dicemini. deinde quia quia nescitis
cetus si usq; pecent. ⁊ se nō penitēt.
Legi enim uitā patris tale aliqd habe
tem. quia in ciuitate qndā duo mo
nachi abierūt ⁊ ministrauū. Et cū tran
sire ut ploū. clamabat ei una for
nicaria. Salua me pat ut xpo mere
tricem. Ille u hoīnū ⁊ fusionē omni
no nō curans. dixit ei. Sequere me. Et
tenens eam p manū ei. erat publi
ce de ciuitate omib⁹ aspicientib⁹. Fac
ta est g fama quia abbas accepit
dominū porphiriū ita eū uocabat.
Pergentib⁹ ergo eis ut mittet eam
in monasteriū. inuenit mulier ⁊ una
cella puer in fra p iectū ⁊ sustulit
eum ut nutriret illū. Itaq; quidā
post annū uenerat in patria ubi erat
abbas. ⁊ porphyria que fuerat ⁊ me
tretrix. ⁊ uidentes eū habere puer
ulū. dixerūt ei. Heretic bonū abbatis
pullū genuisti. Non dū eum sanctū
fecimus accepit. Euntes g tyrum
qui uidet eum. inde eum abbas tule
rit eū. diffamauerat quia genuit
de abbate porphyria. ⁊ nos uidimus
puerū oculis nris similante ei. Qn
do ergo cognouit ⁊ deo abbas obitū
suū. dixit nōne pelagie. sic eum nu
trauit nom ei. qndo tradidit ei sctm
scemus. Eum tyrū. quia habeo illic
ꝛsponsū. ⁊ uolo ut uenias mecū. Illa
uero nō ualens ⁊ tradere ei. secuta e
eū. ⁊ uenerūt ambo habentes puerū
lum vij annoꝝ existentē. Cū ergo
egrotasset abbas ⁊ infirmitate usq;
ad mortē. ascendere de ciuitate ad
uisitandū eū. ⁊ uisitacoꝝ ei usq; ad
centū animas. Et dixit. Afferte in
primas. Itaq; cū uenisset thuribu
lū plenū primis. tulit et euacuauit
eas in uestimētū suū. ⁊ dixit. Credi
te fres quia sic deus custodiuit cu
bū ⁊ obiustū ab igne. ⁊ sic nec tunicā
hanc meā incendet prune iste. ita
nec ego agnoui petm mulieris ex q
natus sū. Et omis mirati st quomo
nō arderet uestimētū ab igne. ⁊ glori
ficauerūt deum habentē occultos ser
uos. Ex occasione aut nōne pelagie
qndā meretris. ⁊ alie formicarie se
cute sunt eā ab inuicēm imitantes mūdo. cum
ea p gentes in monasteriū ei. Seruus
autē dei monachus qui totonderat eā
postqm satisfecit omib⁹ tradidit deo
spm in pace. Ideo inquit dico uobis
o filij ne precipites sitis ad ꝛdēpnandi
⁊ iudicandi alienā. Multories em
petm formicarios uidimus. pentēciā
uero ei⁹ qm fecit occulte nō asperimus.
Et est quia furtū facientē quendā ui
dimus. suspicia uero ⁊ latrinas quas
produxit deo nescimus. Et nos quidem
habemus eū quasi illū furem aut for
nicatore. aut per uinū. aperit dei uero
recepta est occulta eius pentencia ⁊
cofessio ⁊ est ab eo preciosus. Omis igit
admirabant sup industri doctrina
pastoris atq; magistri.

De
Dobus clericis calcamenta fuci
entib⁹ ⁊ uirtu se laborantib⁹ uni
quidē habebat filios multos ⁊ uxorem
et patrē ⁊ matrē. nutriebat ergo ecclie
sie sine intermissione. ⁊ omis post deū
alebat de arte sua. Alter uero quāuis
doctior illo esset eo qd nō p manuē in
ecclia. sed ecū dmias diebus laboraret
nec se ipsū tāqm nutre ualebat. In